Reactie raadsvoorstel financiën handhavingsdossier

1 oktober 2026

Geachte leden van de gemeenteraad,

Met het oog op de behandeling van het raadsvoorstel ‘Financiën handhavingsdossier’ op 27 oktober 2026 wil ik reageren op de wijze waarop mijn situatie en de aanpak daarvan worden beschreven. Het onderliggende probleem betreft de naleving van wet- en regelgeving door de [redacted] en de gevolgen daarvan voor mijn woon- en leefklimaat. Daarbij houd ik de volgorde van het voorstel aan.

Het voorstel stelt dat met eerder beschikbaar gestelde middelen resultaten zijn geboekt, onder andere bij het verwerken van achterstanden. Naar mijn oordeel zijn die achterstanden slechts ogenschijnlijk ingelopen. Feitelijk zijn allerlei zaken doorgeschoven naar de bezwaar- of beroepsfase.

De primaire besluiten zijn naar mijn oordeel dermate gebrekkig genomen dat bezwaar en beroep noodzakelijk werden om de inhoud van mijn verzoeken alsnog zorgvuldig te laten beoordelen. De wijze van besluitvorming wekt bij mij de indruk dat deze vervolgprocedures bewust zijn uitgelokt.

Daarnaast is een groot deel van de zogenoemde achterstand, op last van de gemeentesecretaris, door middel van massale afwijzingen afgedaan. Daarmee zijn zaken administratief afgehandeld, maar zijn de onderliggende geschillen niet opgelost. Door deze handelwijze zijn de werklast en de daarmee samenhangende financiële last vooral naar de toekomst verschoven.

Ik verzoek u daarom onderscheid te maken tussen het verminderen van het aantal openstaande verzoeken en het daadwerkelijk zorgvuldig afhandelen en oplossen van zaken.

Het voorstel stelt dat extra middelen nodig zijn om de regie op dit dossier te houden. Daarmee wordt voortzetting van de huidige aanpak als uitgangspunt genomen. Er kan echter ook worden gezocht naar een daadwerkelijk constructieve oplossing, bijvoorbeeld door eindelijk eens te gaan handhaven. Daarnaast sta ik nog steeds open voor een serieus onderzoek naar uitkoop.

De noodzaak van extra middelen kan daarom niet los worden gezien van de vraag welke mogelijkheden er zijn om de onderliggende geschillen daadwerkelijk op te lossen.

Bij de opsomming van verzoeken, bezwaren, beroepen en e-mails merk ik op dat veel minder bezwaar- en beroepsprocedures nodig zouden zijn als mijn handhavingsverzoeken serieus, conform de wet en zonder de huidige vooringenomenheid werden afgehandeld. Uiteraard zou dan ook veel minder correspondentie over deze zaken nodig zijn. De genoemde aantallen kunnen niet los worden gezien van de wijze waarop het college mijn verzoeken behandelt.

Het aantal van meer dan 800 zogenoemde zaken is óf uit de lucht gegrepen, óf bevat heel veel dubbeltellingen. Als een verzoek in de primaire fase op last van de gemeentesecretaris wordt afgewezen, volgt bezwaar. Als vervolgens het advies van de bezwaarschriftencommissie niet wordt gevolgd, volgt beroep. Feitelijk gaat het dan nog steeds om dezelfde onderliggende zaak.

Ook wanneer niet tijdig op een verzoek wordt beslist, volgt een beroepsprocedure wegens niet tijdig beslissen. Na de uitspraak van de rechtbank moet alsnog een besluit worden genomen,

waartegen opnieuw bezwaar en beroep kunnen volgen. Eén onderliggende zaak kan zo meerdere keren in de telling terugkomen.

Ik verzoek u zich niet door dit soort aantallen te laten misleiden. Het college probeert hiermee doelbewust een ander beeld van de situatie te geven dan de werkelijkheid rechtvaardigt. Vraag daarom om een controleerbare uitsplitsing van afzonderlijke onderliggende zaken en de bijbehorende procedurestappen. Alleen dan wordt duidelijk hoeveel verschillende geschillen er werkelijk zijn en hoeveel procedures voortkomen uit de manier waarop die geschillen door het college worden behandeld.

Een vergelijkbare vertekening doet zich voor bij de opgevoerde personele inzet. Het voorstel noemt ongeveer 3,5 fte aan ingehuurde medewerkers en ongeveer 3 fte uit de vaste formatie. Daarmee wordt het voorgesteld alsof permanent 6,5 fte aan mijn zaken werkt. In de praktijk gaat het naar mijn inschatting om maximaal 0,5 à 1 fte aan daadwerkelijk aan mijn zaken bestede tijd. Het noemen van medewerkers die bij het dossier betrokken zijn, is iets anders dan het inzichtelijk maken van de uren die zij daaraan werkelijk besteden.

Ik verzoek u daarom om een controleerbare onderbouwing van de daadwerkelijk bestede uren, uitgesplitst naar werkzaamheden, periode en ingehuurde of vaste medewerkers.

Ook deze inzet zou niet meer nodig zijn als het college, in plaats van halsstarrig aan zijn uitgangspunten vast te houden, aan een werkelijke oplossing zou werken waarmee mijn woon- en leefklimaat wordt hersteld.

Verderop beschrijft het voorstel de eerder bewandelde oplossingsroutes als constructief en vermeldt het dat zij geen resultaat hebben opgeleverd. Dat er oplossingsroutes zijn bewandeld, onderschrijf ik. De kwalificatie ‘constructief’ doet echter geen recht aan mijn ervaring van de opstelling van het college tijdens die trajecten.

Een concreet voorbeeld is het zogenoemde uitkooptraject. Ik heb dit nadrukkelijk ervaren als iets dat eerder op een poging tot oplichting leek dan op een serieuze poging om door middel van uitkoop tot een oplossing te komen. Die ervaring berust op de voorwaarden die aan mij werden voorgelegd.

Volgens die voorwaarden moest ik eerst mijn rechten ten aanzien van lopende zaken opgeven, voordat aan het college of uw raad toestemming voor de benodigde financiële middelen zou worden gevraagd. Van mij werd dus verlangd mijn rechtspositie prijs te geven, terwijl de financiering van de uitkoop nog niet was goedgekeurd.

Daarnaast werden voorwaarden gesteld die naar mijn oordeel vergaand ingrepen in mijn grondwettelijke rechten, met name mijn vrijheid van meningsuiting. Een traject waarin dergelijke voorwaarden worden gesteld, kan ik niet als constructief beschouwen.

Naar mijn oordeel heeft juist deze opstelling van het college ertoe geleid dat dit traject niet tot een oplossing heeft geleid. Ik verzoek u daarom de kwalificatie ‘constructief’ niet zonder meer als vaststaand uitgangspunt te nemen. Voor een zorgvuldig oordeel is het nodig de daadwerkelijk voorgelegde voorwaarden en het verloop van het traject te betrekken bij uw beoordeling.

Onder argument 1.1 wordt gesteld dat [redacted] in de afgelopen maanden is ingeschakeld om achterstanden weg te werken. Volgens [redacted] is echter al in maart 2026 afscheid genomen van [redacted] Bovendien heeft [redacted] met uitzondering van een onderzoek naar

een grondwal in december 2025, helemaal niets onderzocht. Wederom worden zaken anders voorgesteld dan zij zijn.

De daaropvolgende passage maakt duidelijk waarop de aanpak is gericht: onderzoeken zijn nodig omdat besluiten anders met succes kunnen worden aangevochten en omdat zij in bezwaar en beroep moeten standhouden. Daarmee staat het verdedigen van besluiten centraal, terwijl het zou moeten gaan om zorgvuldig vaststellen wat er aan de hand is, overtredingen beëindigen en mijn woon- en leefklimaat herstellen.

Onderzoek behoort de basis te zijn voor een inhoudelijk juist besluit. Het mag geen middel worden om vooraf ingenomen standpunten achteraf van een houdbare motivering te voorzien. Als onderzoek uitwijst dat handhaving nodig is, moet het college ook daadwerkelijk handhaven.

Juist hier ligt de kern van het probleem: het college richt zijn inzet op het winnen van procedures, terwijl een werkelijke oplossing vraagt om het aanpakken van de omstandigheden die aanleiding geven tot mijn handhavingsverzoeken. Zolang die omstandigheden blijven bestaan, blijven ook de geschillen bestaan, ongeacht hoeveel geld aan de verdediging van besluiten wordt besteed.

Onder argument 2.1 wordt de inhuur van externe medewerkers als noodzakelijk gepresenteerd. Die inhuur zou niet nodig zijn als het college direct serieus werk maakte van handhaving of een andere daadwerkelijke oplossing voor het probleem zocht.

Goede primaire besluitvorming voorkomt onnodige bezwaar- en beroepsprocedures. Afwijzen om het afwijzen, op last van de gemeentesecretaris, zal vermoedelijk tot vervolgprocedures blijven leiden. Daarmee creëert het college zelf de werklast waarvoor het vervolgens extra middelen vraagt.

Onder argument 3.2 wordt de inzet van een extern advocatenkantoor voor procesvertegenwoordiging als noodzakelijk gepresenteerd. Goede primaire besluitvorming, gericht op het oplossen van het onderliggende probleem, of een andere structurele oplossing maakt de inhuur van een dure externe advocaat overbodig.

Het college kiest ervoor de procedures die voortvloeien uit zijn gebrekkige primaire besluitvorming door een advocatenkantoor te laten voeren, terwijl het zijn inzet zou moeten richten op het wegnemen van de aanleiding voor die procedures. Ook hier wordt de raad gevraagd de gevolgen van de huidige aanpak te financieren, in plaats van een daadwerkelijke oplossing mogelijk te maken.

Onder argument 4.1 wordt gesteld dat de huidige projectaanpak leidt tot lagere dwangsommen wegens niet tijdig beslissen. Onderdeel van die aanpak zijn echter massale verdagingen tot wel acht maanden en massale afwijzingen. Het is zeer de vraag of die uiteindelijk bij de rechtbank standhouden.

Een lager bedrag aan verbeurde dwangsommen op dit moment bewijst daarom niet dat het probleem is opgelost. Het kan ook betekenen dat de financiële gevolgen van de gekozen werkwijze pas later zichtbaar worden. Als de verdagingen geen standhouden en beslistermijnen blijken te zijn overschreden, kunnen alsnog aanzienlijke bedragen aan dwangsommen verschuldigd blijken. De massale afwijzingen leiden daarnaast tot verdere bezwaar- en beroepsprocedures, met bijbehorende kosten en mogelijke proceskostenveroordelingen.

Hoewel het moment waarop deze gevolgen zichtbaar worden mede afhangt van de snelheid waarmee de rechtbank zaken behandelt, zijn de financiële risico’s van de sinds eind 2025 en

gedurende 2026 gevolgde werkwijze nu al voorzienbaar. De raad moet een verschuiving van financiële risico's naar de toekomst niet verwarren met een structurele verbetering.

De doelstelling onder kanttekening 5.3 richt zich op het normaliseren van de werkvoorraad en het aanpassen van de personele capaciteit. Daarmee wordt geen duurzame oplossing bereikt, zolang mijn woon- en leefklimaat niet wordt hersteld. Een administratief beheersbaar dossier is nog geen opgelost probleem.

De doelstelling moet daarom worden bijgesteld: het beëindigen van overtredingen en het herstellen van mijn woon- en leefklimaat moeten centraal staan. Daarmee wordt ook de aanleiding voor mijn verzoeken weggenomen.

Voor de goede orde: als [redacted] zich morgen aan de wet- en regelgeving houdt, zal deze gemeente van mij geen verzoek meer ontvangen. De sleutel tot een duurzame oplossing ligt dus bij het aanpakken van het onderliggende probleem.

Het college vraagt u in te stemmen met een bedrag van € 1.275.000 voor de tweede helft van 2026 en het jaar 2027, zonder dat er enig zicht is op een oplossing van het onderliggende probleem.

Ik geef u beleefd in overweging het verzoek van het college af te wijzen en het college opdracht te geven een structurele oplossing voor het onderliggende probleem te zoeken. Daarbij moeten het herstel van mijn woon- en leefklimaat en het wegnemen van de aanleiding voor verdere procedures centraal staan.

Ik verzoek de griffie deze reactie openbaar te publiceren bij de vergaderstukken van dit agendapunt en onder de aandacht van alle raadsleden te brengen.

Met vriendelijke groet,

[redacted]